

Πορνεία είναι κάθε αμαρτία που χωρίζει από το Θεό (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=179456>]

Και η Γραφή, αφού ανέφερε λίγα σχετικά με τους απογόνους του Κάιν, είπε και σχετικά με το Λάμεχ, ότι έλεγε στις γυναίκες του: *“ότι άνδρα απέκτεινα εις τραύμα εμοί και νεανίσκον εις μώλωπα εμοί”* (Γεν. δ',23). Όχι έναν άνδρα κι ένα νεανίσκο, αλλά ένα νεαρό άνδρα, όχι ηλικιωμένο και καταδικάζει τον εαυτό του ότι είναι άξιος όχι εφτά εκδικήσεων, όπως στην περίπτωση του Κάιν, αλλά είναι άξιος τιμωρίας εβδομήντα εφτά φορές. Γι' αυτό, επειδή καταδίκασε τον εαυτό του με την εξομολόγηση συγχωρείται χωρίς να δεχτεί καμιά τιμωρία για φόνο, για να μάθουμε κι εμείς πόσο καλό πράγμα είναι η εξομολόγηση και να μην κρύβουμε τις αμαρτίες, σαν τον Κάιν, αλλά να τις εξομολογούμαστε όπως ο Λάμεχ και ν' αξιωνόμαστε συγγνώμης από το Θεό.

Επειδή ο Κάιν και οι απόγονοί του διώχτηκαν μακριά από το Θεό, η Γραφή, που δεν ανέχεται να λείει πολλά πράγματα γι' αυτόν, στρέφεται και μιλάει για τον Αδάμ. *“Έγνων δε Αδάμ Εύαν την γυναίκα αυτού”* (Γεν. δ',25). Και γέννησε γιό σύμφωνα με την υλική του μορφή και την όψη του, δηλαδή όμοια κατά πάντα με το χαρακτήρα

του “και επωνόμασε το όνομα αυτού Σήθ” (Γεν. δ',25). Και είπε η Εύα: “εξανέστησε γαρ μοι ο Θεός σπέρμα έτερον αντί Άβελ ον απέκτεινε Κάιν. Και τω Σηθ εγένετο υιός, επωνόμασε δε το όνομα αυτού Ενώς· ούτος ήλπισεν επικαλείσθαι το όνομα Κυρίου του Θεού.” (Γεν δ', 25-26).

Έπειτα εκθέτει η Γραφή την μακροβιότητά τους κι απαριθμεί τα χρόνια των ανθρώπων λέγοντας ότι ο Αδάμ έζησε εννιακόσια τριάντα χρόνια και μετά πέθανε, ο Σηθ εννιακόσια δώδεκα χρόνια και μετά πέθανε, ο Ενώς εννιακόσια πέντε χρόνια και μετά πέθανε, ο Καϊνάν εννιακόσια δέκα χρόνια και μετά πέθανε, ο Μαλελεήλ οκτακόσια ενενήντα πέντε χρόνια κι ύστερα πέθανε, ο Ιάρεδ εννιακόσια εξήντα δύο χρόνια και μετά πέθανε. Αυτός έζησε περισσότερο απ' όλους και τριάντα δύο χρόνια παραπάνω από τον Αδάμ, αλλά κι αυτός πέθανε. Ο Ενώχ έζησε τριακόσια εξήντα πέντε χρόνια, αλλά γι' αυτόν δεν είπε η Γραφή ότι πέθανε αλλ' όταν απόκτησε το Μαθουσάλα “ευηρέστησεν τω Θεώ και μετετέθη και ουχ ευρίσκετο ότι μετέθηκεν αυτόν ο Θεός” (Γεν. ε',24).

Έτσι, αφού έζησαν πολλά χρόνια ο καθένας απ' αυτούς, γέννησε, λέει η Γραφή, πολλούς γιούς και κόρες. Γι' αυτό τον λόγο έζησαν πολλά χρόνια, για ν' αυξηθούν και να γεμίσει πέρα για πέρα ο κόσμος από ανθρώπους. Και γέμισε μεν ο κόσμος από ανθρώπους σε δύο χιλιάδες διακόσια σαράντα χρόνια από τον Αδάμ μέχρι το Νώε, αλλά αφού με την αμαρτία και την κτηνώδη ζωή παρόργισαν τον Κύριο, που είναι αγαθός από τη φύση Του, λόγω των, υπερβολικών αμαρτιών, εξαλείφθηκαν από το πρόσωπο της γης με το νερό του κατακλυσμού και πνίγηκαν σαν κτήνη, μαζί με τα κτήνη και τα θηρία. Διότι ο Θεός είναι μεν από τη φύση Του αγαθός και

φιλόανθρωπος, αλλά από τη φύση Του μισεί την αμαρτία σαν καθαρός κι αμόλυντος που είναι. Γι' αυτό και *“αγγέλων αμαρτησάντων ουκ εφείσατο”* (Β΄ Πέτρ. β',4), τον Αδάμ τον παρέδωσε στο θάνατο, τον Κάιν τον τιμώρησε, τους ανθρώπους της εποχής του Νώε τους έπνιξε με τον κατακλυσμό, σύγχυσε αυτούς που έκτιζαν τον πύργο της Βαβέλ, έκαψε τους Σοδομίτες, έπνιξε τους Αιγυπτίους κι άλλα πολλά παρόμοια έκανε σε τέτοιου είδους ανθρώπους, διδάσκοντάς μας ότι το πέλαγος της φιλανθρωπίας κι αγαθότητάς Του δεν ωφελεί αυτούς που είναι ανάξιοι αυτής της φιλανθρωπίας, όπως ούτε ο φωτεινός ήλιος τους τυφλούς αν και στέλλει στη γη ένα πλήθος από φεγγοβόλες ακτίνες.

Μαθαίνουμε, λοιπόν, απ' όλα αυτά ότι πορνεία είναι και κάθε αμαρτία που χωρίζει από το Θεό. Πορνεία είναι, με άλλα λόγια, κάθε πώρωση του νου, που χωρίζει τον άνθρωπο από το Θεό. Διότι ούτε οι πεπτωκότες άγγελοι, ούτε ο Αδάμ, ούτε ο Κάιν εξέπεσαν λόγω πορνείας γυναικός, αλλά αφού απατήθηκαν από την πώρωση του νου, που ισοδυναμεί με πορνεία ότι θα πετύχουν την ισοθεία. Κι ο Κάιν από την άλλη, αφού τυφλώθηκε από το φθόνο εναντίον του αδελφού του.

Ας μάθουμε, λοιπόν, αδελφοί, ότι χρειάζεται να βιάσουμε τον εαυτό μας ώστε να προφυλασσόμαστε, όχι μόνο από τη γυναίκα, αλλά κι από την κενοδοξία και την υπερηφάνεια, από το φθόνο και τη γαστριμαργία, τη λαθροφαγία και τη φιλαργυρία και γενικά από κάθε πάθος που μας χωρίζει από το Θεό, για να βρούμε σπλαχνικό το Θεό Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, που είναι η μία θεότητα, για να μας σώσει με τη χάρη Του. Αμήν.

Απόδοση: ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ Θεολόγος – Εκπαιδευτικός